

11 Φεβρουαρίου 1992

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΒΛΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

ν.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Έφεσεις Αρ. 5571 και 5572).

5 Είσοδος πλοίου σε κλειστό λιμάνι, κατά παράβαση των άρθρων 2,3 και 15 (1) (2) του περί Αρχής Λιμένων Νόμου 38/73, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 59/77, 28/79, 195/86, 20/87 και 62/87 και Κ.Δ.Π. 223/75 Νόμος 1/76 και Κ.Δ.Π. 265/74, Νόμος 166/87 —
10 Είσοδος στη Δημοκρατία της Κύπρου μέσω μη εγκεκριμένου λιμένα κατά παράβαση των άρθρων 12 (1) (5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105 και Γν. με αρ. 267/49, όπως τροποποιήθηκε από την Κ.Δ.Π. 266/74, Νόμος 166/87 — Επιβολή συντρεχουσών ποινών φυλάκισης τριών μηνών σε κάθε κατηγορία στον πρώτο κατηγορούμενο και ενός μηνός φυλάκιση στον δεύτερο κατηγορούμενο — Επικυρώθηκαν από το Εφετείο.

Άγνοια Νόμου — Δεν αποτελεί υπεράσπιση — Λαμβάνεται υπόψη προς όφελος του κατηγορουμένου κατά την επιμέτρηση της ποινής.

15 Ποινή — Επιμέτρηση — Λευκό ποινικό μητρώο — Άγνοια νόμου — Κατάσταση υγείας του πρώτου εφεσείοντα υποστηριζόμενη από ιατρική έκθεση για πιθανή επιδείνωση λόγω της φυλάκισής του.

Ποινή — Αποτρεπτική ποινή.

20 Ποινή — Αρχές με βάση τις οποίες επεμβαίνει το Εφετείο στην επιβληθείσα ποινή.

25 Ο πρώτος εφεσείων ήταν ο καπετάνιος εμπορικού πλοιαρίου υπό λιβανική σημαία το οποίο εισήλθε στο λιμάνι της Αμμοχώστου στις 16 Μαΐου και 11 Σεπτεμβρίου 1991. Ο δεύτερος εφεσείων ήταν ο μηχανικός του ιδίου πλοίου και εισήλθε στη Δημοκρατία στις 23 Αυγούστου και 14 Σεπτεμβρίου 1991 από τα λιμάνια Κερύνειας και Αμμοχώστου τα οποία ήταν κλειστά, χωρίς την άδεια του Λειτουργού Μετανάστευσης. Και οι δύο εφεσείοντες ήταν Έλληνες υπήκοοι.

30 Οι εφεσείοντες παραδέχθησαν τις κατηγορίες και για μετριάσμο της ποινής ωχυρίστηκαν άγνοια για την κήρυξη των δύο λιμάνιών ως απαγορευμένων. Τόνισαν επίσης τις προσωπικές και οικογενειακές τους περιστάσεις. Το πρωτόδικο Δικαστήριο

απέρριψε τον ισχυρισμό για άγνοια του νόμου καθότι και οι δύο εφεσείοντες εισήλθαν επανειλημμένα στο λιμάνι και δεν ήταν δυνατό να αγνοούν τις επικρατούσες συνθήκες και τους κατεδίκασε επιβάλλοντας τους τις πιο πάνω ποινές φυλάκισης τις οποίες εφεσίβαλαν ως υπερβολικές.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και απεφάνθηκε ότι:

1. Ο πρωτόδικος Δικαστής ορθά επέβαλε ποινή φυλάκισης με άμεση εφαρμογή με την σκέψη ότι έπρεπε να επιβληθεί τέτοια ποινή σαν θέμα γενικής αποτροπής.

10

2. Τα αδικήματα που διεπράχθησαν τιμωρούνται με αυστηρές ποινές πράγμα που υποδηλώνει ότι η νομοθετική εξουσία τους έχει δώσει τη δέουσα σοβαρότητα.

3. Το πρόβλημα υγείας που αντιμετώπιζε ο πρώτος εφεσείων πρέπει και μπορεί να τύχει της δέουσας φροντίδας από τις αρμόδιες αρχές των φυλακών.

15

4. Οι ποινές δεν ήταν νομικά εσφαλμένες ή έιδηλα υπερβολικές.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

20

R v. Derriviere [1969] 53 Cr. App. Rep. 637.

Gazi v. Police, 19 C.L.R.34.

El Disi v. Republic (1991) 2 C.L.R. 536.

James Peter Curran, 57 Cr. App. Rep. 945.

25

Έφεση ενάντιον ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Γεώργιο Βουβλινόπουλο και άλλο οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 20 Ιανουαρίου, 1992 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 248/92) ο μεν πρώτος κατηγορούμενος σε 2 κατηγορίες για είσοδο πλοίου σε κλειστό λιμάνι κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 15 (1) (2) του Περί Αρχής Λιμένων Νόμου, 1973 (Νόμος 38/73), ο δε δεύτερος στην κατηγορία εισόδου στη Δημοκρατία μέσω μη εγκεκριμένου λιμένος κατά παράβαση των άρθρων 12 (1) (5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου Κεφ. 105 και καταδικάστηκαν από τον Μιχαηλίδη, Α.Ε.Δ. ο πρώτος κατηγορούμενος σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 3 μηνών σε κάθε κατηγορία και ο δεύτερος κατηγο-

30

35

ρούμενος σε ενός μηνός φυλάκιση.

Μ. Κυπριανού με Χρ. Ματθαίου, για τους εφεσείοντες.

Α. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

5 Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Οι εφεσείοντες με δική τους παραδοχή βρέθηκαν ένοχοι και καταδικάστηκαν ο μὲν πρώτος σε τρεις μήνες φυλάκιση στην πρώτη κατηγορία και σε τρεις μήνες φυλάκιση στη δεύτερη κατηγορία, οι ποινές να συντρέχουν, και 10 ο δεύτερος σ' ένα μήνα φυλάκιση στην τρίτη κατηγορία.

15 Η πρώτη κατηγορία όπως εκτίθεται στο κατηγορητήριο είναι για είσοδο πλοίου σε κλειστό λιμάνι, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 15(1)(2) του περί Αρχής Λιμένων Νόμου 38/73, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 59/77, 28/79, 195/86, 20/87 και 62/87 και Κ.Δ.Π. 223/75, Νόμος 1/76 και Κ.Δ.Π. 265/74, Νόμος 166/87.

Οι λεπτομέρειες της κατηγορίας αυτής είναι ότι:

20 Ο 1ος κατηγορούμενος την 16 Μαΐου, 1991 στην Αμμόχωστο της Επαρχίας Αμμοχώστου, ενώ ήταν πλοίαρχος του εμπορικού πλοίου "ΤΑΡΕΚ" εισήλθε στο λιμένα Αμμοχώστου ο οποίος ήταν κλειστός δι' άπαντα τα πλοία.

25 Η δεύτερη κατηγορία είναι είσοδος πλοίου σε κλειστό λιμάνι, κατά παράβαση των άρθρων 2, 3 και 15(1)(2) του περί Αρχής Λιμένων Νόμου 38/73, όπως τροποποιήθηκε από τους Νόμους 59/77, 28/79, 195/86, 20/87, και 62/87, και Κ.Δ.Π. 223/75, Νόμος 1/76, και Κ.Δ.Π. 265/74, Νόμος 166/87, και οι λεπτομέρειες της κατηγορίας αυτής είναι ότι:

30 Ο 1ος κατηγορούμενος την 11η Σεπτεμβρίου 1991, στην Αμμόχωστο της Επαρχίας Αμμοχώστου ενώ ήταν πλοίαρχος του εμπορικού πλοίου "ΤΑΡΕΚ" εισήλθε στο λιμένα Αμμοχώστου ο οποίος ήταν κλειστός δι' άπαντα τα πλοία.

Η τρίτη κατηγορία είναι είσοδος στη Δημοκρατία της

Κύπρου μέσω μη εγκεκριμένου λιμένα κατά παράβαση των άρθρων 12(1)(5) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105 και Γν. με αρ. 267/49, όπως τροποποιήθηκε από την Κ.Δ.Π. 266/74, Νόμος 166/87.

Οι λεπτομέρειες της κατηγορίας αυτής είναι ότι: 5

Ο 2ος κατηγορούμενος μεταξύ της 23ης Αυγούστου 1991 και της 14ης Δεκεμβρίου 1991, στη Κερύνεια και Αμμοχώστο των Επαρχιών Κερύνειας και Αμμοχώστου εισήλθε στη Δημοκρατία της Κύπρου μέσω μη εγκεκριμένου λιμένος, δηλαδή μέσω των λιμένων Κερύνειας και Αμμοχώστου. 10

Τα γεγονότα της υπόθεσης όπως έχουν εκτεθεί ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή είναι ότι ο πρώτος εφεσείων ήταν ο καπετάνιος του υπό λιβανική σημαία πλοίου "ΤΑΡΕΚ" και ο δεύτερος εφεσείων ήταν ο μηχανικός του πλοίου, και οι δύο Έλληνες υπήκοοι. 15

Στις 15 Ιανουαρίου 1992, γύρω στις 9:30 το βράδυ η ψαρότρατα "ΣΑΝΤΑ ΜΑΡΙΑ" βρήκε στα ανοιχτά της Λεμεσού το πιο πάνω πλοίο, στο οποίο ήσαν οι δύο εφεσείωντες μαζί με άλλα πρόσωπα, και το ρυμούλκησε στο παλιό λιμάνι της Λεμεσού. Ειδοποιήθηκε η λιμενική αστυνομία, η οποία επιθεώρησε το πλοίο και κατά τον έλεγχο των λιμενικών εγγράφων φάνηκε ότι το πλοίο "ΤΑΡΕΚ" είχε εισέλθει στο λιμάνι της Αμμοχώστου στις 16 Μαΐου, και στις 11 Σεπτεμβρίου 1991. Το λιμάνι αυτό είχε κηρυχθεί σύμφωνα με το Νόμο σαν κλειστό λιμάνι για όλα τα πλοία. 20
25

Ελέχθηκε το διαβατήριο του πρώτου εφεσείοντα και διαπιστώθηκε ότι ο ίδιος εισήλθε στο έδαφος της Δημοκρατίας από το λιμάνι της Αμμοχώστου στις 16 Μαΐου 1991, επίσης στις 23 Αυγούστου 1991, και έφυγε στις 24 Αυγούστου 1991. Εισήλθε στις 12 Σεπτεμβρίου 1991 και έφυγε στις 12 Σεπτεμβρίου 1991 και έμεινε από τις 14 Δεκεμβρίου 1991 μέχρι και τις 20 Δεκεμβρίου 1991. Φαίνεται ότι το πλοίο του οποίου ήταν καπετάνιος ο πρώτος εφεσείων μπήκε στις 16 Μαΐου 1991 και παρέμεινε στο λιμάνι Αμμοχώστου μέχρι και τις 24 Αυγούστου 1991, και τη δεύτερη φορά 11 Σεπτεμβρίου 1991 μέχρι της 20ης Δεκεμ- 30
35

βρίου 1991.

5 Ελέγχθηκε επίσης το διαβατήριο του δεύτερου εφεσεϊόντα και διαπιστώθηκε ότι αυτός στις 23 Αυγούστου και 14 Δεκεμβρίου του 1991, εισήλθε στα λιμάνια Κερύνειας και Αμμοχώστου τα οποία ήσαν κλειστά και εισήλθε στη Δημοκρατία χωρίς της άδεια του Λειτουργού Μετανάστευσης από μη εγκεκριμένο λιμάνι. Αυτό καλύπτει την τρίτη κατηγορία που εξετάθηκε ενωρίτερα.

10 Στις 26 Ιανουαρίου 1992, οι δύο εφεσεϊόντες συνελήφθησαν με δικαστικό ένταλμα και παραδέχθηκαν τις κατηγορίες.

Οι εφεσεϊόντες δεν έχουν προηγούμενες καταδίκες.

15 Για μετρίασμό της ποινής η δικηγόρος των εφεσεϊόντων, που χειρίζετο την υπόθεσή των ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή, αναφέρθηκε στα περιστατικά της υπόθεσης, τόνισε την άγνοια των δύο εφεσεϊόντων ως προς την κήρυξη των πιο πάνω λιμανιών ως απαγορευμένων, και τις προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες αυτών. Πιο
20 συγκεκριμένα ως προς την υγεία του πρώτου εφεσεϊόντα ανέφερε ότι είχε πολύποδα στον οισοφάγο και εσκόπευε πολύ σύντομα να χειρουργηθεί γι αυτή του την πάθηση, και ότι το χρηματικό ποσό το οποίο θα έπαιρνε για κάθε ταξίδι θα ήταν \$650 δολάρια Αμερικής, και ότι ο δεύτερος εφεσεϊών θα έπαιρνε πολύ μικρή αμοιβή γι αυτό.

25 Ο πρωτόδικος Δικαστής αναφέρθηκε στα σχετικά γεγονότα, ενδιάτριψε στις αρχές που διέπουν το θέμα της άγνοιας του νόμου κάτω από το νομικό σύστημα του τόπου, και αναφέρθηκε στη σχετική νομολογία με την οποία έχει καθιερωθεί η αρχή ότι η άγνοια του νόμου δεν αποτελεί υπεράσπιση αλλά ότι είναι στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη από το Δικαστήριο προς όφελος ενός κατηγορουμένου κατά την επιμέτρηση της ποινής. (Βλέπε *R. v. Derriviere* [1969] 53 Cr. App. Rep. 637 στη σελ. 638 και *Ahmet Gazi v. Police*, 19 C.L.R. 34.)

35 Αναφέρθηκε στην κατ' ισχυρισμό άγνοια των εφεσεϊόντων σχετικά με την κήρυξη των λιμανιών αυτών ως απαγορευμένων, και αφού εξέφρασε την απορία πως ήταν δυ-

νατόν δύο Έλληνες ναυτικοί, οι οποίοι εισήλθαν επανειλημμένα στο λιμάνι να μη εγνώριζαν για τις επικρατούσες συνθήκες στην Κύπρο, δεν δέχθηκε τον ισχυρισμό αυτό της υπεράσπισης.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των εφεσειόντων με την 5
εμπεριστατωμένη αγόρευση του ενώπιον μας και προς υποστήριξη των τριών λόγων εφέσεως που αναφέρονται στην ειδοποίηση έφεσης, εκάλεσε το Δικαστήριο αυτό να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι επιβληθείσες ποινές είναι έκδηλα υπερβολικές και ιδιαίτερα εκείνη για τον πρώτο εφεσειόντα ενόψει της κατάστασης της υγείας του. 10

Για το θέμα αυτό παρουσιάστηκε ιατρική έκθεση του 15
γιατρού των Φυλακών Χρ. Παπανεάρχου στην οποία αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι από αντικειμενική εξέταση των πνευμόνων παρουσίαζε σπασμό των βρόγχων και ακροαστικά κυρίως στις βάσεις λόγω χρόνιας βρογχίτιδας. Η 20
ακτινογραφία θώρακα έδειξε ύβωση του δεξιού ημιδιαφράγματος, το ηλεκτρογράφημα και η πίεση ήταν φυσιολογικά και χορηγήθηκε φαρμακευτική αγωγή για τη βρογχίτιδα, σημειώνοντας ότι ο εφεσειών αυτός είναι χρόνιος καπνιστής. Κατέληξε δε στο συμπέρασμα ότι λόγω των 25
ανωτέρω η περαιτέρω κράτηση του πιθανόν να επιδεινώσει την κατάσταση της υγείας του.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος, επίσης, παρέπεμψε στην υπόθεση *Adli Yousef El Disi v. Της Δημοκρατίας* (1991) 2 25
Α.Α.Δ. 536 στην οποία το Δικαστήριο τούτο έκρινε ότι, κάτω από τα ιδιαίτερα περιστατικά της υπόθεσης, και ειδικά λόγω της κατάστασης της υγείας του εφεσειόντα στην υπόθεση εκείνη κατά τη διάρκεια της κράτησης του, και των εξελίξεων γύρω από αυτή η υπόθεση εκείνη περιλαμβάνετο στις εξαιρετικές εκείνες περιπτώσεις στις οποίες 30
δικαιολογείται η παρέμβαση του Δικαστηρίου, και μείωσε τις συντρέχουσες ποινές από τρία και δύο χρόνια φυλακή σε δύο χρόνια και δεκα-οχτώ μήνες φυλάκιση αντίστοιχα.

Είμαστε της γνώμης ότι η παρούσα έφεση διαφοροποιείται από τα περιστατικά της υπόθεσης εκείνης ύστερα 35
από σύγκριση της φύσεως της καταστάσεως υγείας των αντίστοιχων εφεσειόντων στις δύο υποθέσεις όπως επίσης

και τις επιβληθείσες ποινές.

5 Ως προς τους υπόλοιπους λόγους και τα επιχειρήματα του ευπαίδεντου συνηγόρου, και συγκεκριμένα ότι ο πρωτόδικος Δικαστής δεν έλαβε υπόψη ότι δεν έκαμαν εμπορική πράξη, αλλά απλώς πήραν το σκάφος για επιδιώρθωση και πήγαν να το παραλάβουν, και ότι ο πρωτόδικος Δικαστής έδωσε ιδιαίτερη σημασία σε θέματα αποτροπής, πρέπει να υποδείξουμε ότι ο πρωτόδικος Δικαστής αντιμετώπισε το όλο θέμα ορθά και επέβαλε την ποινή φυλάκισης με άμεση εφαρμογή με την σκέψη ότι έπρεπε να επιβληθεί τέτοια ποινή σαν θέμα γενικής αποτροπής.

15 Θα πρέπει εδώ να τονίσουμε ότι σύμφωνα και με τις καθιερωμένες αρχές και αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση *James Peter Curran*, 57 Ct.App.Rep. 945, το Δικαστήριο επεμβαίνει στην επιβληθείσα ποινή μόνο εάν αυτή είναι δυσανάλογη προς τη σοβαρότητα της υπόθεσης και τα περιστατικά αυτής.

20 Η προβλεπόμενη από το Νόμο ποινή για αδικήματα όπως αυτά, για τα οποία οι εφεσείοντες παραδέχθηκαν ενοχή, είναι φυλάκιση μέχρι δύο χρόνια και £10,000. - πρόστιμο, κάτι που υποδηλώνει ότι αποτελούν δηλαδή παραπτώματα στα οποία η νομοθετική εξουσία έχει δώσει τη δέουσα σοβαρότητα. Κάτω από τις περιστάσεις οι επιβληθείσες ποινές στους δύο εφεσείοντες δεν μπορούν να θεωρηθούν ως έκδηλα υπερβολικές. Αντίθετα ήταν κατά τη γνώμη μας οι ενδεδειγμένες και δεν βρισκουμε λόγο για 25 το Δικαστήριο τούτο να επέμβει στις ποινές οι οποίες επιβλήθηκαν. Ούτε ιδιαίτερη βαρύτητα δόθηκε σε στοιχεία στα οποία δεν έπρεπε να δοθεί, ούτε ότι δεν δόθηκε η δέουσα βαρύτητα στο θέμα της υγείας του πρώτου εφεσείοντα, ένα θέμα που θα πρέπει και μπορεί να τύχει της δέουσας φροντίδας από τις αρμόδιες αρχές των Φυλακών. Επίσης η ποινή δεν ήταν νομικά εσφαλμένη ή έκδηλα υπερβολική. Όπως έχουμε πει τίποτε από αυτά δεν υπάρχει στην παρούσα υπόθεση και ως εκ τούτου η έφεση 35 απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.